

Životní příběh Pavlíka Jágera

V létě 2011 jsme se s přítelem těšili, že se nám na podzim narodí první miminko.

Čekali jsme chlapečka, který byl stejně nedočkavý jako my a rozhodl se, že se podívá na svět o několik týdnů dříve. V sobotu 6. srpna 2011 se narodil syn Pavlík.

U dětí narozených ve 33. týdnu, tedy o 7 týdnů dříve, je velká pravděpodobnost, že nebude mít žádné zdravotní následky.

To ale nebyl náš případ.

Druhý den po porodu nás paní doktorka v porodnici informovala o podezření na špatnou funkci střev. Pavlík byl okamžitě převezen do Dětské Fakultní nemocnice v Brně, kde se podrobil první operaci břicha. Čekání na výsledek operace bylo nekonečné.

O půlnoci nám paní doktorka sdělila, že operace dopadla dobře a vše je v pořádku.

V úterý jsem se nechala propustit z porodnice a jeli jsme s přítelem do dětské nemocnice za Pavlíkem.

Úterý, 9. 8. 2011, byl nejhorší den našeho života.

V nemocnici jsme se dozvěděli o komplikacích zdravotního stavu syna.

Pavlík krvácel do mozku a zároveň u něj docházelo k rozsáhlému odumírání mozkové tkáně. Lékaři nedokázali odhadnout rozsah postižení.

Informovali nás o všech možnostech postižení, tedy o možné poruše pohybu, řeči a také nikdo nevěděl, jak na tom bude mentálně.

V ten moment jsme mysleli, že situaci nemůžeme psychicky zvládnout, ale bylo nám jasné, že tady musíme být pro našeho syna, a že se o něj musíme postarat.

Velmi dlouhou dobu trvalo, než se Pavlík uzdravil natolik, aby ho pustili domů.

Snažili jsme se s ním trávit co nejvíce času.

Stále bojoval s infekcemi. Pak přišlo na řadu zavedení shuntu, tedy drenáže, která pomáhá odvádět mozkomíšní mok.

Drenáž se napoprvé nepovedla a opět se objevila infekce.

Čtyři měsíce po porodu jsme syna stále neměli doma a byli to opravdu dlouhé měsíce čekání.

Po Vánocích jej konečně pustili domů. Přivést si domů miminko je velmi krásný pocit.

Ten jsme si ale dlouho neužili. Po Novém roce začali opět komplikace.

Naše pediatrička udělala Pavlíkovi odběry krve.

Ještě dopoledne jsme si měli zavolat o výsledky, ale paní doktorka volala ještě dříve.

Bylo jasné, že výsledky nejsou v pořádku.

Ihned převezli Pavlíka do nemocnice v Brně, kde už o nás věděli.

Na infekčním oddělení jej okamžitě přijali a ještě ten den byl Pavlík operován.

Další dva měsíce se lékaři snažili vyléčit infekci, aby mohli znovu zavést shunt.

Čekat dva měsíce u malého miminka je nesmírně dlouhá doba.

V únoru 2012 mohli Pavlíkovi lékaři opět zavést shunt. V lednu 2013 byla provedena výměna f-ce katetru. Za 40 měsíců svého života Pavlík prodělal 16 narkóz.

Na neurologii nám řekli, že Pavlík nebude chodit, ale nechtěli jsme se s tím smířit, a tak jsme začali cvičit Vojtovu metodu a udělali s ním kus práce.

Pravidelně rehabilitujeme v dětské léčebně Boskovice, kde mu pobyt velice prospívá. Rozsah pohybů u Pavlíka se hodně pomalu zlepšuje.

Jenže aby toho nebylo málo, v lednu 2014 měl Pavlíček první epileptický záchvat.

Pavlík se hodně zlepšil v sedu. Sice nechodí, ale pořád se chce postavit na nohy.

Má se pořád čile k světu. Je hodně společenský, komunikativní a stále vyžaduje pozornost.

Víme, že je to dlouhá cesta, ale nevzdáme to a možná se nám jednou povede postavit Pavlíčka na nohy, aby byl ještě víc spokojený!

Děláme maximum, aby se to povedlo!

Za obdržené finance, bychom chtěli pro Pavlíka zajistit další pokračování v intenzivní rehabilitaci v oblečcích TheraSuit a TheraTogs, které jsme si vyzkoušeli a je vidět zlepšení v držení těla. Tato rehabilitační metoda Pájovi prospívá, ale potřebuje více rehabilitačních cyklů ročně, aby pro něj byla účinnější.

Bohužel tuhle intenzivní rehabilitaci Zdravotní Pojišťovny neproplácí!!!

Víme, že jednou Pavlíček všem lidem, kteří jsou kolem něj, pěkně od srdíčka poděkuje.

Děkujeme za případnou pomoc, rodiče.

Kontakt:

Zuzana Niková

tel. 602 496 960